

locași,șeuăși,înaintași; și parcă te cuprinde frica să nu fie în locuție cu... nici nu mai spun cu ce!

Leacul împotriva înstrăinării limbii în armată stă în alungarea lenii și snobismului din vorbire. Fiecare să-și facă o mândrie din a căuta să numească pe românește lucrurile militare (afară de cele tehnice, care nu se pot traduce), iar în ordinele date să aleagă cuvinte românești. Să se dea sfaturi școlarilor ce vor fi ofițeri ca să iubească limba românească și s'o vorbească aşa cum trebuie, lămurindu-se că limba francesă e numai mijlocul de a cunoaște cultura Franției, iar, ca graiu internațional, e cel mai frumos, — după al nostru. Mai ales, să se pornească o traducere nouă și curat românească a regulamentelor militare din franțuzește, de către ofițerii ce pot scrie pentru înțelegerea întregului nostru popor.

Dacă va voi Dumnezeu cu noi, va trece și boala aceasta a franțuzismului în rostire. Atunci, urmașii noștri vor ceti scrisul pocit al celor din vremea aceasta ca pe un lucru ciudat, cum ni apar nouă scrierile latiniștilor.

Ne va împiedeca snobismul? Pe acest tărâm mai ales, snobismul nu e îngăduit, ca la vorbirea cofetărilor cu pretenție și a cusătoreselor, sau a pedantelor franțuzite luate în bătjocură, încă de acum multe decenii, de Facă; aici e vorba de înfățișarea gândurilor de către apărătorii patriei, adeca și ai pământului, dar și ai sufletului țării: apărători ai obiceiurilor și limbii strămoșești.

Slăvirea limbii naționale trebuie să fie datoria oricărui cetățean care se gândește serios la soarta țării sale, dar în deosebi e datoria militarilor, cari, ducându-se în fiecare Duminecă la biserică și izgonind injurăturile, ca apărători ai graniților țării, să fie niște tradiționaliști cavaleri creștini ai ei.

S E R E N A D A

de Clemens Brentano.

*Auzi cum plânge-un flaut pe 'nserat,
Izvoarele de-argint cum șopotesc,
Adie sunetele 'n zbor curat.
Tăcere! S'ascultăm ce povestesc!*

*O! Rugă de iubire fermecată,
Ce dulce graiu al inimii vorbești!
Pătrunzi în noaptea mea țnegurată,
Tu, cântec ce viața-mi o trezești!*

Trad. de Gh. N. Păduraru.